

EDMUNDAS UNTULIS

ELIGIJUS SKUODIŠKIS

Romo Šlajaus nuotraukoje – Edmundas Untulis

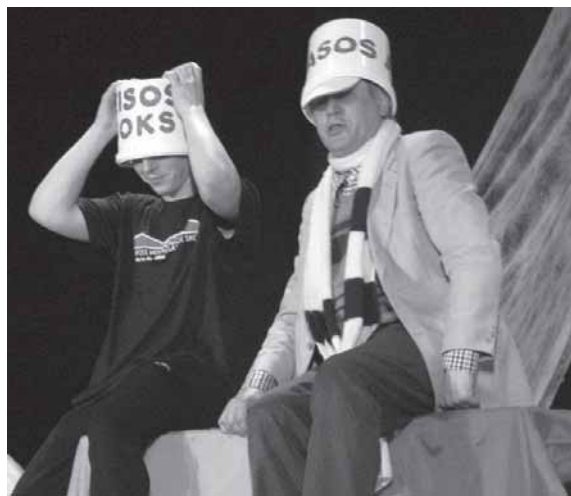
Edmundas Untulis – rašytojas, Skuodo Žemaičių teatro įkūrėjas ir vadovas. Gimė jis 1959 m. Sedoje (Mažeikių rajonas). Pirmuosius eilėraščius parašė penkiolikos metų – lankydamas Sedos vidurinę mokyklą. Mokydamasis dešimtoje klasėje pradėjo rašyti pjeses bei apsakymus. 1977-aisiais įstojo į tuometinės Valstybinės konservatorijos Klaipėdos fakultetų Teatro meno katedrą. Čia studijavo liaudies teatro režisūrą. Studijų metais parašė tris pjeses. Vieną jų su kolegomis studentais pats ir pastatė. Baigęs mokslus, 1981–1984 m. dirbo režisieriumi Utenoje. Vėliau gyvenimo kelias atvedė į Skuodą. Čia teko padirbėti ir rajono kultūros namuose, ir Skuodo viešojoje, ir P. Žadeikio vidurinės mokyklos bibliotekoje. Vėliau dirbo korespondentu Klaipėdos apskrities ir miesto dienraštyje „Klaipėda“, laikraštyje „Palangos tiltas“. 2006–2010 m. buvo Skuodo rajono laikraščio „Skuodas“ korespondentas, 2010–2013 m. – Skuodo kultūros centro vadybininkas, o dabar – Skuodo savivaldybės viešosios bibliotekos Skaitytųjų aptarnavimo skyriaus vyresnysis bibliotekininkas bei Skuodo kultūros centro Žemaičių teatro vadovas.

E. Untulis 2011 m. už literatūrinę bei teatrinę veiklą apdovanotas Simono Daukanto premija (jis tapo dešimtuoju šios premijos, kurią yra įsteigusi Skuodo rajono savivaldybė, laureatu).

Gyvendamas Skuode pradėjo rašyti prozos kūrinius. 1990-ųjų sausio mėnesį „Vagos“ leidykla išleido pirmąją E. Untulio prozos knygą – „Vakaras be vakarienių“. Vėliau parašytos novelės į naują knygą dar nesugulė, tačiau nemažai jų išspausdinta „Metuose“, „Nemune“, literatūriniame almanache „Baltija“, Skuodo rajono laikraštyje „Mūsų žodis“, dienraštyje „Klaipėda“. 2000 m. Lietuvos liaudies kultūros centro Teatro skyrius išleido E. Untulio pjesę „Kurmis ant didelio kelio“ to paties pavadinimo pjesių rinktinėje, o 2008 m. leidykla „Eglė“ – jo romaną „Žiogas šulinyje“ ir pasaką „Karališki Saulės pokštai“. 2009 m. išleistas E. Untulio ir fotografo Algirdo Darongausko meninis-publicistinis-poetinis albumas „Amžinybės portretai. Daktaro Vaclovo Into pasaulis“. Šių metų pradžioje spaudai jau buvo parengtas naujas E. Untulio romanas – „Atrištos rankos“ bei pasaka „Riterio be šarvų šalyje“, ant rašomojo stalo gulėjo romanas „Veidrodžio šukės“.

1995 m. E. Untulis sumanė Skuode įkurti šiandien jau visoje Lietuvoje įdomiais pastatymais garsėjantį Žemaičių teatrą, kuris vaidina tik žemaitiškai. Pjeses teatrui rašo pats E. Untulis. Jos statomos ne tik Skuodo, bet ir Šačių, Gėsalų, Aleksandrijos, Šauklių, Lenkimų, Salantų, Nevarėnų, Bilionių, Varnių, Sedos, Židikų, Švenčionėlių, Panoterių, Jonavos ir Tautkaičių mėgėjų teatruose. Dar

nespėtos suvaidinti pjesės sudėtos į jo žemaitiškų pjesių rinkinį „Meilė ne žaislas“. Dešimt E. Untulio pjesių išversta į lietuvių kalbą ir 2009 m. perduota Lietuvos liaudies kultūros centro Teatro skyriui, kurio darbuotojai E. Untuliui yra pažadėję išleisti pjesių rinkinį „Neįprasta dovana“. Antram žemaitiškų pjesių rinkiniui jau parengta apie dvidešimt naujų pjesių. Ieškoma lėšų jam išleisti. Kol jų trūks, autorius, norėdamas, kad pjesės būtų statomos, dažnai jas mėgėjų teatrams ir už ačiū atiduoda.

Scenos iš spektaklio „Vėskas ontrėp“ (vaidinama Nevarėnuose). 2013 m. Raimondo Kilpio nuotrauka. Abiejose nuotraukose pirmas iš dešinės – Edmundas Untulis